

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 2. De Coadjutore temporali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

§. 2.

De Coadjutore temporali.

Ecclesiam, quas, & quos prædictus N. ratione talis dignitatis, vel Canonicatus & præbenda habet, &, si præsens esset, haberet: ergo cum hæc, ut prærogativa Decani, ipsius Coadjutori competit, dummodo statutum, aut consuetudo vim legis habens non opponatur (sic enim predicti Doctores sunt intelligendi) sicut in præsenti non opponitur. Ad Rubricam autem Missalis, in qua statuitur, quod Prælatus seu Superior singulorum pedem laret, respondet ex eod. Gonzalez, quod Coadjutor sit Prælatus, seu Superior, quia, ut inquit Gonzalez *sup. n. 2.* & *3.* Coadjutor est Prælatus, & ut talis habet curam animarum, plenam, & liberam administrationem; probatque hoc pluribus Juris Canonici testimoniis, & addit *n. 41.* hoc procedere non solum in temporalibus, sed etiam in spirituibus.

689 Limitat autem, dummodo Coadjutor Decani (seu cuiusvis alterius dignitatis) sit Sacerdos; sicut etiam de Decano statuitur à S. Congregatione, juxta dicta *sing. 41. n. 5.* Quia, ut recte Gonzalez *sup. ait.* In Coadjutore requiritur eadem idoneitas, ac sufficientia, quæ requiruntur in titulari: ad fruendum scilicet dignitatis suæ prærogativis. Et licet hæc fruatio, secundum se considerata sacramentalem, imò nec sacrum Ordinem exigat, sive à Monialibus exerceri videamus, & à fidelibus etiam Laicis fieri solitam in Ecclesiis testantur S. Augustinus *de Offic. Eccles. c. 12.* Albinus Falcus Magister Caroli Magni tit. de Coena Domini; sitamen fiat eo ritu, & solemnitate, quæ juxta Rubricas Missalis Romani fieri debet in Ecclesiis Cathedralibus, & in Collegiatis, Parochialibus, & Regularibus Virorum, necessum est, ut Sacerdos sit, qui eam exequatur; cum vestibus Sacerdotalibus, Ministrisque Diacono, & Sub-Diacono in ea utatur. Sed in his advertendum, quod sæpe diximus, num ea functio competat titulo *præbenda?* an titulo *antiquitatis* solum, vel alio *personaliter?* si primum? affirmandum est pro Coadjutore; si secundum? negandum; nam in his non substituitur.

Qui enim constitutus est cum jure 690 successionis, perpetuus est. Circa temporalem porrò, & perpetuam Coadjutoriam illud notandum est, quod neutra sit beneficium Ecclesiasticum, neutri enim conceditur jus in beneficio, sed tantum ejus regimen, & functio, quam præstare aliás deberet Coadjutus; designatur enim solum ad supplendum impedimentum Coadjuti, ut notat Azor *p. 2. Inst. moral. l. 3. c. 2. q. 2.* Coadjutori porrò temporali obliganda est congrua portio pro qualitate ministerii impensi, juxta *Trid. Sess. 21. de Reform. c. 6.* ibi: *Episcopi, tanquam Sedis Apostolica delegati Coadjutores eis deputare, partemque fructuum eisdem pro sufficienti vieti assignare possint, quacunque appellatione, & exemptione remota;* quibus positis:

Quæstio 1. est, an Coadjutor 691 *poralis* gaudeat eodem jure absentie, quo Coadjutus? *R. quod sic,* quia hoc privilegium præbendariis conceditur propter continuum totius anni servitium, ut aliquantum, laboris remissione, temperetur; sic Gonzalez *de reg. Mens. gloss. 5. §. 9. n. 13.* *Navarr. Consil. 1. de Cleric. agrot. n. 6.* Sed hoc intellige, dummodo proprietarius non assumat alios dies absentie; sed inter utrumque conveniat, ne plus temporis ambo tribuant absentie, quam Rectori talis beneficii, secluso Coadjutore, concessum sit; sic Gonzalez *cit.* & Garcia *p. 4. c. 5. n. 79.*

Quæstio altera est, an Coadjutor 692 temporalis æquie, ac Coadjutus, teneatur ad residentiam? ratio dubitandi videtur, quia residentia fundatur in eo, quod quis habeat beneficium Ecclesiasticum; at Coadjutor non habet beneficium Coadjuti; ergo vi hujus non teneatur residere; sed affirmandum est nihilominus; nam obligatio residendi fundatur non tantum in beneficio, secundum quod explicatus percipliendorum fructuum; sed etiam in officio, ac ejus exercitio; nam propter hoc datur beneficium, at exercitium Officii est penes Coadjutorem, sic Qua-

Quaranta in Summa Bullar. V. Residentia §.
præter Summiſtas, & alii, quos refert, &
sequitur Barbola de offic. & poteſt. Episcopi
p. 3. allegat. 63. n. 8.

693 Quæſtio 3. eſt, an excommunicato
Coadjuto inservire poſſit Coadjutor, &
lucrari fructus? videtur dicendum negati-
vè; nam excommunicatus non eſt ca-
pax, recipere fructus beneficii ex c. paſto-
ralis. 53. §. Verum de appellation. etiam si
ſerviat per alium; nam quod alicui non
licet ſuo, nec licet alieno nomine: di-
cendum tamen, Coadjutorem non impe-
diri à functionibus beneficii, propter ex-
communicationem Coadjuti, ſi non eſt
conſtitutus ab ipſo Coadjuto; vel ab Epis-
copo, v. g. quia tunc non agit nomine, vel
potestate Coadjuti. Quoad fructus vero
dicendam, eos non lucrari, qui cedunt
per ſe Coadjuti; hoc enim probat c.
paſtoralis; bene tamen eos, qui Coadju-
tori aſſignantur in ſtipendium; ſic Garcia
cit. p. 4. c. 5. n. 84.

Quæſtio 4. An Coadjutor &
Coadjutus poſſint simul eidem præben-
dæ inservire? R. diſtinguendum, an
ſervirent ambo tanquam præbendati? &
hoc non; quia præbenda tantum eſt
unica; in una autem, duο eſt non poſ-
ſunt præbendati; an ſolum tanquam
uniuſ præbendæ Rectores, Coadjutus in
habitū, Coadjutor in actu? & affirman-
dum eſt in caſu concurrentium pluriū
functionum, ut ſi unus deſerviat in
Choro; alter in Ecclesiæ negotio tem-
porali.

694 Quæſtio 5. Quando finiatur Of-
ficiū Coadjutoris temporalis? R. quod
morte naturali, vel civili ipſius Coadju-
ti; ſic Joann. Andr. in c. fin. b. t. n. 10.
Nam extincto Coadjuto non exiſtit coad-
juvandus, ergo nec Coadjutor, hoc
præciſe titulo datus; cuius ulterior ratio
eſt; quia Coadjutor pro tempore, ſolum
datur ægrotanti, vel debilitato propter
neceſſitatem; quam is, cum vi officii de-
beret, habet, ut ſerviat Ecclesiæ; at hoc
totum ceſſat mortuo Coadjuto, id, quod
etiam colligitur ex c. Grandi. 2. de ſup-
plend. negl. Praef. ubi Regi Portugalliae
Coadjutor datus fuit citra præjudicium filii
legitimi, ſi quem Coadjutus haberet,
ubi is regni gubernationem uſcipere po-
teſtit.

Tom. III.

Quæſtio 6. An Coadjutor non re-
ſidens priuari poſſit Coadjutoria? R.
poſſe, ſervatā juris formā; quia, licet
Coadjutor obligatus ſit ſolvere Coadjuto
interēſte, ac damnum, ſi non reſideat,
& conſequenter ab hoc priuari non po-
ſit ſuo munere, quia tamen conſiderato
damno Ecclesiæ, & religionis, quod
emergit ex negleſto ſervitio, per illam
ſolutionem non ſatisfit, ideo adhuc ma-
net locus illi privationi.

Quæſtio 7. An Coadjutoria in-
ducat incompatibilitatem cum quolibet
alio beneficio, ſive habitu à Coadjuto-
re, ſic habendo? R. quod ſi beneficium
perat residentiam, incompatibilem cum
Coadjutoria, omnino inducat incompati-
bilitatem, quoad retentionem; hinc
per pacificam conſecutionem novi bene-
ficii incompatibilis, vacat Coadjutoria
priuſ obtenta, & ex vi illius Coadjutor
in beneficio, ſeu præbenda Coadjuto
ſuccedere non poſt. Clem. gratie de
Reſcript.

Quæſtio 8. An Coadjutor cedere
poſſit Coadjutoria, invito Coadjuto? R.
quod Coadjutoria, ſecundum quod
dicit ius ſuccedendi, poſſit renuntiari,
cum ſit purus favor; non autem, ſe-
condum quod dicit obligationem ſervi-
endi loco Coadjuti, hoc invito; niſi ac-
cedat conſenſus Pontificis; quia ſic con-
tinet favorē tertii, nempe Coadjuti, &
Ecclesiæ; ſi autem non renuat Coadju-
tus, ſufficit conſenſus Ordinarii, ſic Gar-
cia cit. c. 5. n. 126.

Quæſtio 9. An Coadjutor te-
netur ſubire onera aliorum Juniorum Ca-
nonicorum? an ſoliuſ Coadjuti R. quod
ſoliuſ Coadjuti, quia illi, non alteri,
subrogatur. Ceterū, multæ, qua ob
defectus, & culpas in ſervitio ſolent im-
poni, etiam imponi poſſent ob defectus
comiſſos à Coadjutore, niſi Coadjutus
excusetur à ſervitio propter legitimum
impedimentum, ſic Castropalaus cit.
n. 45.

Quæſtio 10. an Ecclesiæ Cathe-
drales Coadjutorem à Papa datum, po-
ſint recuſare? R. negati-
vè, quia diſpo-
ſitionem Superioris nequit inferior muta-
re. c. inferior de major. & obed. & Cle-
ment.

164 *Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio VII.*

ment. *Ne Romani de Elect.* Et ex eadem causa nequeunt ejus potestatem limitare.

⁷⁰⁰ Quæstio est 11. An Coadjutor teneatur mentionem facere de beneficiis *obtentis*, ut Coadjutoria firma sit? *R.* affirmativè, si postulent residentiam cum Coadjutoria incompatibilem; quia duo simul incompatibilia, cùm ab obtinente utriusque satisfieri non possit, retineri nequeunt; sed quid, si non sit incompatible? *R.* adhuc fieri debere mentionem cuiuslibet beneficii, & juris ad illud, alias Coadjutoria, *cum futura successionem*, nulla erit, ut colligitur ex c. *si motu proprio. de præbend. in 6. & Clem. II. de Offic. Ord.* quia talis Coadjutoria est jus *ad beneficium*, ex quo infertur collatio ejus, ex-

quenda tempore vacationis. Dixi *nulla erit*, intellige quoad *successionem*, & servitium; sic *Castropalaus cit. n. 49.*

Quæstio est 12. an Coadjutor Epi-⁷⁰¹ scopi, vel Prælati beneficia, conferre possit? *R.* posse, quando Coadjutus est demens, vel, sic inhabilis, ut ipse consensum, & authoritatem præstare non possit; secùs, id præstare est Coadjuti cum consilio Coadjutoris; quod tamen non requiritur ad substantiam actus; ita *Pirhing. de Cleric. Egrot. n. 18.* Nec obstat, quòd alienatio Coadjutoribus prohibita sit; & collatio beneficii sit quædam alienatio. Nam illa prohibitio intelligitur de alienatione *voluntaria*; non *necessaria*, seu ex dispositione legis arg. *L. alienationes ff. familia heriscundæ.*

QUESTIO VII.

IN TIT. VII. DE INSTITUTIONIBUS.

Cum variis sint modi Ecclesiastica beneficia canonice acquirendi, eisque providendi, nimis postulatione admisso, de qua egimus lib. I. tit. 5. 2. Electione confirmata, de qua ibid. tit. 6. 3. Translatio legitima, de qua ibidem tit. 7. 4. Renuntiatione admisso, de qua ibid. tit. 9. *hoc tit.* agitur de duabus aliis modis, nimis *institutione*, qua acquiritur beneficium *liberum*, quorum explicacionem jam suprà dedimus. Sermo autem est de institutione Canonica, quam expouimus sup.

ARTICULUS I.

Quid sit Institutione Canonica?

⁷⁰² **A**nte resolut. *Not. I. Institutionem* in genere tripliciter accipi, pri-mò, *lare*, prout includit liberam collationem beneficii; 2. *strictè* & propriè; & sic significat actum, quo jus beneficii, præviâ presentatione, vel nominatione, legitimâ authoritate transfertur in præsentatum, vel nominatum: 3.

quandoque pro investitura, seu missione, in corpóream, seu actualem possessionem beneficii, quæ jure communi ad Archi-Diaconum spectat c. *ad hec*, & c. *ad nostram. de Offic. Archi-Diac.* Latissimè autem sumitur *Institutione* pro qualibet legitima provisione, seu modo, quo acquiritur beneficium, sive sit electio cum sequente confirmatione, sive postulatio cum admissione Superioris; sive institutio facta præcedente præsentatione Patroni, vel nominatione alterius, vel libera collatio; his prænot.

Not. 2. Quamvis, ut diximus, plures sint in specie modi acquirendi beneficia Ecclesiastica, loquendo tamè generatim, id posse evenire duobus modis, nimis justè, seu legitimè, & injustè, seu illegitimè. *Justè*, cùm, *injustè*, sine *Canonica Institutione*. Beneficium enim Ecclesiasticum non potest licite, sine *Canonica Institutione* obtineri juxta primam regulam *jur. in 6.* ubi *not. Institutionem* hoc loco sumi latissimè, juxta dicta *n. præced.*

Not.